R 4385 (page 133)

விசுவாச வீரர்கள்

எபிரெயர் 11:1-40

"விசுவாசமானது நம்பப்படுகிறவைகளின் உறுதியும், காணப்படாதவைகளின் நிச்சயமுமாயிருக்கிறது." - எபிரெயர் 11:1

நற்சிந்தனைகள், நல்வார்த்தைகள் மற்றும் நற்கிரியைகள் விஷயத்தில் இயக்கும் ஆற்றலாகக் காணப்படும் விசுவாசத்தினுடைய முக்கியத்துவத்தைக்குறித்து அறிந்துகொள்ளத்தக்கதாக, நாம் குறிப்பாக விசுவாசத்தைப் பற்றி இப்பாடத்தில் ஆராயப்போகின்றோம்.

நம்முடைய பாடத்திற்கான ஆதார வசனப்பகுதியானது பரிசுத்த பவுலினுடைய எழுத்துக்களின் சிறந்த படைப்புகளில் ஒன்றாய்க் காணப்படுகின்றது. உண்மையில் எபிரெயர்களுக்கு எழுதப்பட்டுள்ள முழு நிருபமும் வேதாகமத்தில் "கட்டளையிடும் நிருபமாக" இருக்கின்றது. சிலர் இந்த நிருபத்தின் ஆசிரியர் குறித்துக் கேள்வி எழுப்பியுள்ளது உண்மையே; ஆனால் இது பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் மூலம் எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதில் நமக்கு எந்த ஐயமுமில்லை. இந்த நிருபம் முழுவதிலும் அவரது தலைச்சிறந்த வாதமும், பயபக்தியும் மற்றும் அவரது தனிப்பட்ட தாழ்மையும் வெளிப்படுகின்றது. இந்த நிருபம் யுகங்களுக்கடுத்த தெய்வீகத்திட்டம் குறித்த ஆழ்ந்த அறிவைக்கொடுக்கின்றது; மேலும் பரிசுத்த பவுல் அடிகளாரின் மற்ற நிருபங்களுடன் இசைவாகக் காணப்படுகின்றது; இதனால் வேதாகமத்தின் மற்ற எழுத்துக்களைவிட மேம்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. இதன் மொழிநடையானது, பரிசுத்த பவுல் அடிகளாரின் மற்ற நிருபங்களைவிட மிகவும் உயர்தரமானதாகக் காணப்படுகின்றது என்று சிலரால்

R4385 : page 134

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; இதற்கு எளிமையாக விளக்கம் கொடுக்கப்படலாம். இவருடைய மற்ற நிருபங்களானது, ஆரோக்கியமான தர்க்கங்களையும், விவாதங்களையும் முழுக்கப் பெற்றதாக இருப்பினும், இவை பொதுவான வாசகனுக்கென்று எளிமையான மற்றும் தகப்பனுக்கே உரிய பாணியிலும் எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்த ஒரு நிருபமானது மீதமுள்ள பதினொரு அப்போஸ்தலர்களுக்கும், இன்னுமாக யுக மாற்றத்தினைக்குறித்துப் புரிந்துகொள்வதில் தாமதம் காண்பித்த கல்விமான்களாயிருந்த மற்ற எபிரெயர்களுக்கும் குறிப்பாய் எழுதப்பட்டது. ஆகையால் இது பரிசுத்த பவுல் அடிகளாரின் தலைச்சிறந்த படைப்பேயாகும்; ஏனெனில் இதில் அவர் யூத யுகத்தினுடைய நிழலான அம்சத்தினை விவரிப்பதற்கும், சுவிசேஷ யுகத்தினுடைய நிஜமான அம்சங்களைச் சுட்டிக்காண்பிப்பதற்கும், ஆயிர வருஷ யுகம் பற்றினவைகளைச் சுட்டிக்காண்பிப்பதற்கும் பெரும் பிரயாசம் எடுத்துள்ளார் என்பது நிச்சயமே. இந்த நிருபத்தின் 13-ஆம் அதிகாரத்தில் தீமோத்தேயு குறிப்பிடப்படுவதும், "இத்தாலியா தேசத்தார் யாவரும் உங்களுக்கு வாழ்த்துதல் சொல்லுகிறார்கள்" என்ற வார்த்தைகளும், பரிசுத்த பவுல் அடிகளார் உரோமில், சிறையில் காணப்பட்டபோது இந்த நிருபத்தை எழுதினார் என்பதும் சுட்டிக்காண்பிக்கப்படுகின்றது.

இந்த மாபெரும் மனிதனை, அதேசமயம் தாழ்மையுள்ள மனிதனை, அதாவது பரிசுத்த பவுல் அடிகளாரைத் தெய்வீகத் திட்டத்தின் "ஆழங்கள்" அநேகவற்றை வெளிக்கொணரும் தமது வாய்க்கருவியெனக் கர்த்தர் பயன்படுத்தின காரியம் விநோதமாய்ப் பார்க்கப்பட வேண்டாம். இவரது ஆரம்பகால கல்வி அறிவும், புறஜாதிகளுடன் இவருக்கு இருந்த தொடர்பும், கூடவே இவரது ஆழமான

ஆன்மீக நிலையும் மற்றும் கர்த்தருக்கு முழுமையான அர்ப்பணிப்பும், முன்னுரைக்கப்பட்டது போலவே இவர் கர்த்தரால் "தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பாத்திரமாகிடுவதற்கு" தகுதிப்படுத்தியது. இவரைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளின் வரிசையினையும் நாம் நினைவில்கொள்வோமாக: இவர்

(1) புறஜாதிகளுக்கும்

(2) இராஜாக்களுக்கும்

(3) இஸ்ரயேல் புத்திரருக்கும் . . . . . என்னுடைய நாமத்தை அறிவிக்கிறதற்காகத் தெரிந்துகொண்ட பாத்திரமாயிருக்கின்றார்.

கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் பரிசுத்த பவுல் அடிகளாரின் ஊழியமானது, முதலாவதாகக் கர்த்தர் மூலமாய்ப் புறஜாதியாருக்கு வழிநடத்தப்பட்டது. இதற்குப் பிற்பாடே இவர் அகிரிப்பா இராஜாவின் முன்னிலையிலும், பாலஸ்தீனியாவின் மற்ற கனம்பொருந்தியவர்களின் முன்னிலையிலும் கொண்டு போகப்பட்டார்; இன்னும் சில காலங்களுக்குப் பிற்பாடு இவர் உரோமிலுள்ள சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டார்; மேலும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இவர் அங்கு நீதிமன்றத்திற்கு முன்னிலையில் சாட்சியும் பகர்ந்தார் என்று பார்க்கின்றோம். பிற்பாடு எபிரெயர்களுக்கான தேவசெய்தியினைப் பெற்றிருந்த இந்த நிருபத்தின் மூலமாக, அப்போஸ்தலர்களிலேயே பிரதானமானவராய்க் காணப்பட்ட இவர் மூலமாக, நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினுடைய காரியங்களினால் சிக்கிக்காணப்பட்டவர்களாகிய "உத்தம இஸ்ரேயலர்களுக்கு" கர்த்தர் பெரிதும் உதவினார்; அதாவது தலை மற்றும் சரீரமாகிய கிறிஸ்துவில் நிஜப்படுத்தப்பட்டுள்ளதும், மேலும் "நிஜமான ஆசாரியனாக," "நிஜமான தீர்க்கத்தரிசியாக," "நிஜமான நியாயாதிபதியாக," புது (நியாயப்பிரமாண) உடன்படிக்கையின் "நிஜமான மத்தியஸ்தராக" கர்த்தர் ஆற்றப்போகும் மாபெரும் வேலையில் நிஜப்படுத்தப்பட்டுள்ளதுமான நித்தியமான உண்மைகளுக்கும், அதன் நிழலான காரியங்களுக்கும் இடையில், சரியாய் வேறுபாட்டை அறிய முடிகிற அளவுக்குத் தங்களைத் தாங்களே விடுவித்துக்கொள்ளக் கூடாதவர்களாகவும் காணப்பட்ட யூதர்கள் இந்த அப்போஸ்தலன் மூலம் உதவப்பட்டனர்.

நம்பப்படுகிறவைகளுக்கான அஸ்திபாரம்

சரியாகச் சொல்லவேண்டுமெனில் நம்பிக்கை என்பது அஸ்திபாரமற்றது - நிஜமானதல்ல. அதற்கு உண்மையான அஸ்திபாரமில்லை - அது வெறும் நம்பிக்கை மட்டுமே. அதனால் எதையும் தாங்கி நிற்க இயலாது. ஆனால் விசுவாசம் என்பது நம்பிக்கையைவிட மேலானதாகும். விசுவாசம் ஒரு வாக்குத்தத்தத்தைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றது. மாறாதவராகவும், மாறாதவரானபடியினால் எல்லா வல்லமையுள்ளவராகவும் காணப்படும் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனால் ஒரு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்படுமானால், என்ன வந்தாலும் விசுவாசத்தினால் அவரை உறுதியாய் நம்ப முடியும். நம்பிக்கை ஓர் அஸ்திபாரத்தினைக் கண்டடைகின்றது - அதாவது விசுவாசத்தில் அஸ்திபாரத்தினை/உறுதியினைக் கண்டடைகின்றது; ஏனெனில் விசுவாசமானது தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தின் மீது நிலைகொண்டிருக்கின்றது. ஆகையால் இத்தகைய தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டிராத எந்த ஒரு நம்பிக்கையினையும் உடைய ஒருவன், அஸ்திபாரமற்ற நம்பிக்கையினை உடையவனாய் இருப்பான். ஆகையாலே அந்நிய ஜனங்களை, நிச்சயமற்ற, உறுதியற்ற நம்பிக்கைகள் மற்றும் பயங்களினால் நிரம்பப்பெற்றவர்களாய் நாம் பார்க்கின்றோம்; சில காரியங்களை நம்பிக்கையோடு எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அநேகம் கிறிஸ்தவர்கள் நிச்சயமின்மையினையும், பயங்களையும், சந்தேகங்களையும் உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர், காரணம் இவர்களுக்கு விசுவாசமில்லை. இவர்களுக்கு விசுவாசமில்லாததற்கான காரணம், இவர்கள் தேவனால் வாக்களிக்கப்படாதவைகளுக்காக

நம்பிக்கைகொண்டிருக்கின்றனர்; மேலும் தேவன் வாக்களித்துள்ளவைகளை இவர்கள் அறிந்துகொள்ளவுமில்லை, புரிந்துகொள்ளவுமில்லை; ஆகையால் இவர்கள் விசுவாசத்திற்கான அஸ்திபாரத்தினையோ, நம்பிக்கைக்கான அஸ்திபாரத்தினையோ பெற்றிருக்கவில்லை. இவைகளை உணர்ந்துகொள்கையில், நமது நம்பிக்கைகளானது நிச்சயமற்ற கற்பனைகளிடத்திற்குப் பறந்து போய்விடாதபடிக்கு நாம் எவ்வளவு ஜாக்கிரையுள்ளவர்களாக இருந்து, தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்கள் எனும் விசுவாச-அஸ்திபாரத்தின் மீது நம்பிக்கையினை உறுதியாய்க் கட்டிட வேண்டும். இத்தகைய சரியான விசுவாசத்தினைக் கொண்டிருப்பவர்கள், நிச்சயமாகவே திவ்விய வார்த்தைகளினுடைய மாணாக்கர்களாய்க் காணப்பட வேண்டும்; மேலும் இவர்கள் எவ்வளவுக்கு அதிகமாய்ப் படிக்கின்றார்களோ, அவ்வளவுக்கு அதிகமாய் இவர்களுடைய விசுவாசம் காணப்படும்; இவர்களுடைய விசுவாசம் அதிகமதிகமாய்க் காணப்படுகையில், வாக்குத்தத்தங்கள் மீதான இவர்களது ஆராய்ச்சியும் அதிகமாகவே காணப்படும்.

அப்போஸ்தலன் நம்முடைய மனங்களுக்கு முன்பு கடந்த காலங்களில் வாழ்ந்துள்ள விசுவாச வீரர்கள் கூட்டத்தாரைக் கொண்டுவருகின்றார். இவர்கள் நம்முடைய வியப்பைத் தூண்டத்தக்கதாகவும், இவர்களிலுள்ள அதே விசுவாச-வீரம் நம்மிலும் உருவாகத்தக்கதாகவும் வேண்டி, இவர்களை அப்போஸ்தலன் நம் முன்பாக உயர்த்திப்பிடித்துக் காட்டுகின்றார். அப்போஸ்தலனால் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள இவர்களில் எவருமே தேவனைப் பற்றின விஷயத்தில், அஞ்ஞானிகளைப் போன்று ஊசலாட்டமான எண்ணங்களைப் பெற்றிருந்து, (உண்மை) நம்பிக்கைக்கு மாறுபட்ட நம்பிக்கை கொண்டிருந்து, கற்பனையில் மிதக்கவில்லை. இவர்கள் அனைவரும் உறுதியாய் இருந்தனர், ஆற்றல்மிக்கப் பாத்திரங்களாய் இருந்தனர்; யாரில் தாங்கள் நம்பிக்கைகொண்டிருக்கின்றனர் என்று அறிந்தவர்களாக இருந்து, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதன்மூலம் தங்களது விசுவாசத்திற்குச் சான்று பகர்ந்தவர்களாய்க் காணப்பட்டனர்.

விசுவாசத்திற்கு ஜான் கெல்வின் அவர்களின் விளக்கம்

"நித்திய ஜீவன் நமக்கு வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் அது மரணத்திற்குப் பிற்பாடே ஆகும். ஆசீர்வாதமானதொரு உயிர்த்தெழுதல் குறித்து நமக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளது; ஆனால் அதற்கு முன்புள்ள காலங்களில் நாம் அழிவிற்கு இரையாகக் காணப்படுகின்றோம்; நமக்கு நீதிமான் நிலை வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளது, எனினும் நம்மில் பாவம் வாசம்செய்கின்றது; ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களென நம்மைக்குறித்துக் கூறப்பட்டுள்ளதை நாம் கேட்கின்றோம், ஆனால் நாம் எண்ணமுடியாத துன்பங்களினால் மூழ்க்கடிக்கப்படுகின்றோம்; நமக்கு நன்மையான காரியங்கள் அனைத்தும்

R4386 : page 134

ஐசுவரியமாய் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் நமது நாட்கள் அனைத்தும் பசியிலும், தாகத்திலுமே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது; நமக்கு உதவிசெய்யத்தக்கதாகத் தாம் எப்போதும் காணப்படுவதாகத் தேவன் தெரிவித்துள்ளார், ஆனால் நம்முடைய கதறல்களுக்குச் செவிகொடுக்காதவர்போன்று காணப்படுவதாகத் தோன்றுகின்றது. ஒருவேளை இருளான நிழல்களுக்கு ஊடாகவும், இந்தத் தற்கால உலகத்திற்கு மேலாகவும் எழும்பிவருவதற்கு நம்முடைய மனங்களானது, தேவனுடைய வார்த்தையினாலும், ஆவியினாலும் வழிகாட்டப்படாதிருந்தால் - ஒருவேளை நாம் நம்பிக்கையின் மீது சாய்ந்திராமல் காணப்பட்டிருந்தால், நாம் என்னவாகியிருந்திருப்போம்?"

விசுவாசத்தின் விஷயத்தில் கிறிஸ்தவனுக்கான தற்காலத்திற்குரிய பாடங்களை அப்போஸ்தலன்: "நாம் தரிசித்து நடவாமல், விசுவாசித்து நடக்கின்றோம்" என்று சுருக்கமாய்த் தெரிவிக்கின்றார். நாம் எந்தளவுக்குத் தேவனோடு ஜாக்கிரதையாய் நடக்கின்றோமோ, அந்தளவுக்குப் புதிய எருசலேமை

நோக்கிய நம்முடைய யாத்ரீகப் பிரயாணமும் மிகவும் சமாதானமாகவும், மிகவும் சந்தோஷமாகவும் காணப்படும். வெளிபுறத்தில் உலகம், மாம்சம் மற்றும் எதிராளியானவன் நம்மைத் துன்புறுத்திடலாம், ஆனால் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்றும், முடிவில்லாதவருடன் தொடர்பில் இருக்கின்றோம் என்றும், நமது மீட்பருடைய பிரியத்திற்குரியவர்கள் என்றுமுள்ள தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களாகிய விசுவாசத்தினுடைய அஸ்திபாரத்தின் மீது நமது உள்ளான சந்தோஷமானது, நன்கு கட்டியெழுப்பப் பட்டதாக இருக்கும் பட்சத்தில், எந்தத் துக்கமும், உபத்திரவமும் நமது உள்ளான சந்தோஷத்தினை அசைத்துப்போட முடியாது; இன்னுமாகப் "பிதா தாமே உங்களை நேசிக்கின்றார்" என்று மீட்பரும், "அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்த் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்" என்று அப்போஸ்தலனும் நமக்கு உறுதியளிக்கின்றனர். (உரோமர் 8:28)

விசுவாசம் பற்றின பரிசுத்த பவுல் அடிகளாரின் விளக்கங்கள்

"அதினாலே (விசுவாசத்தினாலே) முன்னோர்கள் நற்சாட்சி பெற்றார்கள்." அனைத்து முன்னோர்களுமே அல்லது மூதாதையர்களுமே தேவனைப் பிரியப்படுத்தினதாகச் சாட்சியினை - அதாவது இங்குக் குறிப்பிடப்படும் நற்சாட்சியினைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் தேவனிடத்திலிருந்து இத்தகையதொரு சாட்சியினைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை சிறிய எண்ணிக்கையாகவே உள்ளது; மேலும் ஒவ்வொரு தருணத்திலும் இவர்கள் பூரணக் கிரியைகளுக்காக என்றில்லாமல், இவர்களது விசுவாசத்திற்காகவே பாராட்டப்பட்டார்கள். இவர்களது "விசுவாசம் இவர்களுக்கு நீதியாய் எண்ணப்பட்டது." தங்கள் சிருஷ்டிகருக்காகக் கொண்டிருக்கும் பயபக்தியும், அவரது வாக்குத்தத்தங்களுக்குக் காட்டும் கீழ்ப்படிதலும், ஒருவருடைய மனித வாழ்க்கையினை தேவனுக்குப் பகையாகிய உலகம் மற்றும் அபூரணம் எனும் தற்கால நிலைமைகளின்கீழ் வளைந்து வடிவமைக்கின்ற விஷயமானது, இவர்களுடைய இருதயங்கள் விசுவாசத்தினாலும், சரியான ஆவியினாலும் முழுக்க நிரம்பப்பெற்றிருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதாயிருக்க, இதை நீதி என்றும், பூரணம் என்றும் தேவன் கருதிக்கொள்ளலாம் என்பதே தெய்வீக நோக்கமாகக் காணப்பட்டது; ஏனெனில் இவர்கள் உயிர்த்தெழுதலில் பூரணமான சரீரத்தினைப் பெற்றுக்கொள்கையில், பூரணமான சூழ்நிலையின்கீழ் இவர்கள் முற்றிலுமாய்த் தெய்வீகச் சித்தத்தினைச் செய்ய முடிபவர்களாகக் காணப்படுவார்கள். ஆகையால் இவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருந்தவைகள் (எதிர்காலத்தில்) நிஜமாகும்போது, இவர்களால் முழுமையாய் அனுபவிக்கப்படப்போகின்ற அந்தத் தெய்வீக ஐக்கியத்தை இவர்களுக்கு உறுதிப்படுத்தியது - அதாவது தேவனிடத்திலும், அவரது வாக்குத்தத்தங்களிலும் உள்ள இவர்களது விசுவாசமும், கூடவே குறைவுள்ள கிரியைகளும், தெய்வீக ஐக்கியத்தை இவர்களுக்கு உறுதிப்படுத்தியது.

இப்படியாகப் பிற்பாடு முற்பிதாக்கள் குறித்துத் தன்னால் விஸ்தரிக்கப்படப்போகின்றவைகளை அப்போஸ்தலன் ஒரு சில வார்த்தைகளில் சுருக்கமாய்த் தெரிவித்துள்ளார். பின்னர் அவர் விசுவாசத்தினுடைய ஒரு விவரக்குறிப்பைத் துவங்குகின்றார். உலகங்கள் தேவ வார்த்தையினால் - தெய்வீகக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து உண்டாயின என்பதை நாம் விசுவாசத்தினால் புரிந்துகொள்கின்றோம். ஆதியாகமம் புஸ்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ஏழு சிருஷ்டிப்பின் நாட்களை நாம் 24 மணி நேரம்கொண்ட நாட்களாகவோ அல்லது நீண்ட காலப்பகுதியுள்ள நாட்களாகவோ - 7000 வருஷங்களை உடைய நாட்களாகவோ - எப்படிப் புரிந்திருப்பினும், அவை தெய்வீகக் கட்டளையின் பேரில் உண்டானது என்று நாம் நம்புகின்றோம். தெய்வீக வல்லமையானது பல்வேறு வழிகள் மூலமாகவும், காரணிகள் மூலமாகவும் செயல்பட்டது என்றும், உலகங்கள் ஒரு கணப்பொழுதில் உருவாகவில்லை என்றுமுள்ள உண்மைகளானது இப்பொழுது முக்கியமல்ல. நமது கர்த்தர் தமது வார்த்தையினாலே தண்ணீரை, திராட்சரசமாக மாற்றினதுபோலவே, தேவனாலும் ஒரு வார்த்தையினாலேயே உலகங்களைக்

கணப்பொழுதில் உண்டாக்க முடியும் என்றபோதிலும், இது அவருடைய வழக்கமான வழிமுறையல்ல; திராட்சப்பழ ரசமும்கூடத் திராட்சக்கொடி நடப்பட்டுள்ள பூமியின் மீது சூரியன் சுடர்விட்டு, மழைப்பொழிவதினாலேயே பொதுவாக உண்டாகுகின்றது. படிப்படியாக உண்டானதாக இருப்பினும், நமக்கு அது அற்புதகரமாய் உண்டானதாகத் தோன்றுகின்றபடியால், இதுவும் நமக்கு விசுவாசம் சம்பந்தப்பட்டதேயாகும்.

சிருஷ்டிப்பைப் பற்றின ஆதியாகமத்தின் பதிவானது, தனிமங்களிலிருந்து நமது உலகம் உண்டான காலத்திலிருந்து துவங்காமல், "பூமியானது ஒழுங்கின்மையும், வெறுமையுமாய் இருந்தது" என்ற வாக்கியத்தோடு துவங்குகின்றது. ஏழு நாட்கள் அல்லது காலங்களானது படிப்படியாக பர்வதங்களை மேலே கொண்டு வருவதிலும், சமுத்திரங்களை ஆழத்திற்குக் கொண்டுபோவதிலும், மீன்கள், ஊர்வனங்கள், பறவைகள், மிருகங்கள், புல் பூண்டுகளைக்கொண்டுவருவதிலும் செலவானபடியினால், வெகுகாலத்திற்கு முன்னதாகவே பூமியானது படிப்படியான விதத்தில் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம்; அக்காலத்தில் பூமியினுடைய பல்வேறு அடுக்கு மேல்பரப்புகள் -

R4386 : page 135

சுண்ணாம்புக்கல், களிமண்பாறை, நிலக்கரி முதலானவைகள் உண்டாயின. ஒரு தேவ மனுஷன் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்: "எல்லாக் காலத்திலும் எல்லாக் காரியங்களும் தேவனால் வழிநடத்தப்படுகின்றது. மேலும் இயற்கையில் காணப்படும் சீரான தன்மையில் நாம் தேவனுடைய கிரியையைக் காண்கின்றோம்; அப்படி இல்லையேல் நம்மைச் சுற்றி நாம் காண்பது சாத்தியமற்றதும், நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாததுமான - ஒரு வல்லமை, ஞானம், சிந்தனையற்ற திட்டமாக இருந்திருக்கும்; நாஸ்திக மற்றும் நோக்கமற்ற உலகில் ஓர் எல்லையற்ற நுண்ணறிவாக இருந்திருக்கும்."

"வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது, ஆகாயவிரிவு அவருடைய கரங்களின் கிரியையை அறிவிக்கிறது. பகலுக்குப் பகல் வார்த்தைகளைப் பொழிகிறது, இரவுக்கு இரவு அறிவைத் தெரிவிக்கிறது . . . அவைகளின் சத்தம் கேட்கப்படுவதுமில்லை (கேட்கும் செவியுடையவர் களால் கேட்கப்படும்)" என்று சங்கீதக்காரன் சரியாகவே எழுதியிருக்கின்றார். (சங்கீதம் 19:1-2)

அவர் மரித்தும் இன்னும் பேசுகின்றார்

விசுவாச வீரர்களைக்குறித்துக் குறிப்பாய்ப் பேசும்போது, அப்போஸ்தலன் முதலாம் இரத்த சாட்சியாகிய ஆபேலோடு துவங்குகின்றார்; இவரைக்குறித்துப் புதிய ஏற்பாட்டில் நான்கு முறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; அதில் மூன்று முறை இவர் "நீதிமான்" என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளார். இவரது மரணத்தில்தான் இவர் பேசுகின்றார் - அதாவது தேவனுக்கான தனது பயபக்தியின் காரணமாக இவர் மரித்த விஷயத்தில், இவர் பேசுகின்றவராய்க் காணப்படுகின்றார். இப்படித்தான் தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களில் அநேகருடைய விஷயம் இருந்திருக்கின்றதல்லவா? அவர்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த காலங்களைக் காட்டிலும் அவர்கள் மரித்த பிற்பாடே, அவர்களது ஜீவியங்களானது, அவர்களுடைய அயலார்களிடத்திலும், நண்பர்களிடத்திலும், பிள்ளைகளிடத்திலும் அதிகமானவைகளைப் பேசியிருக்கின்றதல்லவா? இதற்கு உதாரணமாய் அநேகம் சம்பவங்கள் இருந்துள்ளதை நாம் அறிவோம். உலகத்தின் சரித்திரத்தில் ஆபேல் நீதிக்கு முதல் இரத்த சாட்சியாய்க் காணப்பட்டார்; எனினும் தேவனுக்கும், கொள்கைகளுக்குமான இவரது பயபக்தியானது இன்னமும் பேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

இவரது இரத்தம், தேவனிடத்தில் பழிவாங்குதலுக்காய்க் கூக்குரலிட்டுக்கொண்டிருப்பதாக அடையாளமான விதத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. செய்யப்படுகின்ற ஒவ்வொரு குற்றத்திற்கும்,

ஒவ்வொரு அநீதிக்கும், தற்கால ஜீவியத்திலோ அல்லது எதிர்கால ஜீவியத்திலோ இறுதியில் எப்படியாவது மற்றும் எங்கேயாவது, கைமாறாகிய தண்டனையை வழங்கத்தக்கதாகத் தெய்வீக நீதியானது பார்த்துக்கொள்ளும். ஆனால் கிறிஸ்துவின் இரத்தமோ முற்றிலும் மாறாக, எதிர்மாறாக பேசிக்கொண்டிருக்கின்றது என்ற உண்மையினிடத்திற்கு அப்போஸ்தலன் நமது கவனத்தைக் கொண்டுவருகின்றார்; இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்தவர்கள் மீதும், தம்முடைய சரீரத்தின் அங்கத்தினர்களைத் துன்பப்படுத்தினவர்கள் மீதும் நீதியை, பழிவாங்குதலைக் கேட்பதற்குப் பதிலாக, கிறிஸ்துவின் இரத்தமானது இறுதியில் இரக்கம் பாராட்ட கேட்டுக்கொள்ளும். நமது கர்த்தர் மனுக்குலத்திற்கான மாபெரும் பாவநிவாரண பலியாவார்; மேலும் தெய்வீக மன்னிப்பின் ஆசீர்வாதத்தினைப் பூமியின் குடிகள் பெற்றுக்கொள்ளுகிற வழியாகிய புதிய உடன்படிக்கையானது, பாவிகளின் சார்பாக இஸ்ரயேலுக்காய் முத்திரையிடப்படும் பொருட்டாக, தமது அங்கத்தினர்கள் என்று அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுபவர்கள் அனைவரும், பலிசெலுத்துபவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

ஏனோக்கு விசுவாசத்தினால் தேவனோடு சஞ்சரித்தார்

ஏனோக்கின் ஜீவியம் விசுவாசமுள்ள ஒரு ஜீவியமாகக் காணப்பட்டது என்பதும், இவர் தேவனோடு சஞ்சரித்தார், உலகத்தோடு சஞ்சரிக்கவில்லை என்பதும், இவர் தெய்வீகச் சித்தத்திற்கு இசைவாக, நீதியாய் நடக்க நாடினார் என்பதும்தான் ஏனோக்கைக்குறித்த சாட்சியாகும். தேவனை அணுகுபவர்கள் யாவரும் அவர் இருக்கின்றார் என்பதை நம்ப வேண்டும். (இப்படி இல்லையெனில் தேவனை அணுக நாடமாட்டார்கள்) அவரை ஊக்கமாகத் தேடுகிறவர்களுக்கு அவர் பலனளிப்பவர் என்று நம்ப வேண்டும், இல்லையேல் மனுஷரால் உயர்வாய் மதிக்கப்படுபவைகளை இவர்கள் துறந்து, பரம பிதாவைப் பிரியப்படுத்துபவைகளைச் செய்வதற்குத் தியாக விலைக்கொடுத்து நாடியிருந்திருக்கமாட்டார்கள் என்பதே சாட்சி. ஏனோக்கைக்குறித்த பதிவு மிகவும் சொற்பமே; ஆனாலும் இவர் ஒரு தீர்க்கத்தரிசி என்றும், பூமியில் நீதியையும், நியாயத்தீர்ப்பையும் செயல்படுத்த - பாவத்தை வீழ்த்தி, மனுஷர் மத்தியில் தெய்வீக நிலைப்பாடுகளை/தரநிலைகளை நிறுவ - மேசியா இறுதியில் ஆயிரமாயிரமான தம்முடைய பரிசுத்தவான்களோடு வருவார் என்ற செய்தி, ஏனோக்கு மூலமாகவே வந்தது என்றும் நாம் அறிவோம். ஆதாமுக்கு ஏழாந்தலைமுறையான ஏனோக்கும் இவர்களைக்குறித்து: "இதோ, எல்லாருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பு கொடுக்கிறதற்கு . . . ஆயிரமாயிரமான தமது பரிசுத்தவான்களோடுங்கூடக் கர்த்தர் வருகிறார் என்று முன்னறிவித்தான்." (யூதா 14-15)

ஏனோக்கு இதைத் தீர்க்கத்தரிசனமாக மாத்திரம் உரைத்திடாமல், இதை அவர் நம்பினார்; மேலும் இந்த நம்பிக்கையானது இவரது குணங்கள் முழுவதிலும் பிரதிபலித்தது; மேலும் உலகத்தினின்று இவரைப் பிரித்து, தேவனிடம் இவரை நெருங்கிவரப்பண்ணிற்று. இதுபோலவே நம்முடைய இரட்சகர் வருவார் என்பதிலும், அவரது இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் என்பதிலும், உண்மையுள்ளவர்களுக்கு அவர் பலனளிப்பார் என்பதிலும், ஆயிர வருஷ யுகத்தின் போது உலகத்தின் நியாயத்தீர்ப்பு நடைபெறும் என்பதிலும், நன்மையானாலும் சரி, தீமையானாலும் சரி ஒவ்வொரு மனுஷனும் அந்த ஆயிர வருஷ யுகத்தில் நீதியான கைமாறைப் பெற்றுக்கொள்வான் என்பதிலும் வைக்கும் விசுவாசத்திற்கு - ஆம்! இந்த விசுவாசத்திற்குப் பரிசுத்தமாக்குதலின் வல்லமை இன்னமும் காணப்படவே செய்கின்றது. தம்மை அன்புகூருகிறவர்களுக்குத் தேவன் வைத்துள்ளதான பரத்திற்கடுத்தவைகள் மீது, இன்னுமாக நாம் ஜெபம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் "உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக" என்றுள்ள இராஜ்யத்திற்கடுத்தவைகள் மீது, நமது நாட்டத்தினை வைத்துக்கொள்ளதக்கதாகத் தினந்தோறும், ஒவ்வொரு மணிநேரமும் நாடுவோமாக.

நீதிக்குச் சுதந்தரவாளியானார்

இந்த விசுவாச வீரர்களில் மூன்றாவதாக நோவா நம் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றார்.

இவர்களில் எவரும் முழுமையான விதத்தில் நீதிமான்கள் அல்ல; ஏனெனில், "நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை" என்று வேதவாக்கியங்கள் தெரிவிக்கின்றன. "நோவா தன் காலத்தில் இருந்தவர்களுக்குள்ளே நீதிமானும் உத்தமனுமாயிருந்தான்" என்று நோவாவைக்குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளது - இவரும், இவரது குடும்பத்தாரும் இவர்களது நாட்களில், தங்கள் ஆதிமேன்மையினைக் காத்துக்கொள்ளாதத் தூதர்களோடு சம்பந்தம் கலப்பதிலிருந்து, மேலும் இப்படி அசுத்தமாகுவதிலிருந்து விலகிக் காணப்பட்டார்கள். (ஆதியாகமம் 6:4)

பெரும் மழையும், ஜலப்பிரவாகமும் வந்து, சுவாசமுள்ள அனைத்தையும் அழித்துப்போடும்; மேலும் அசுசியடைந்துள்ள இனத்தை ஒழித்துவிடும் என்று கூறப்பட்டுள்ள தெய்வீக வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவராக, பேழையைக் கட்டின காரியத்தில், நோவா தேவனிடத்தில் கொண்டிருந்த விசுவாசம் வெளிப்பட்டது. இது விசுவாசத்திற்கான எளிமையான பரீட்சையல்ல, ஏனெனில் அக்காலம் வரையிலும், பூமியில் மழை இன்னும் பெய்யாதிருந்தது என்றும், பூமி பனியினாலும், மூடுபனியினாலும் நனைந்திருந்தது என்றும் வேதவாக்கியங்கள் தெரிவித்திருந்ததை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். "தேவனாகிய கர்த்தர் பூமியின்மேல் இன்னும் மழையைப் பெய்யப்பண்ணவில்லை; அப்பொழுது மூடுபனி பூமியிலிருந்து எழும்பி, பூமியையெல்லாம் நனைத்தது." (ஆதியாகமம் 2:5-6)

மழை வந்து, ஜலப்பிரவாகம் வருவதற்கு முன்பாகப் பேழைக்குள் பிரவேசித்து, கதவுகள் மூடப்படுவது வரையிலும், நோவாவின் விசுவாசமானது நீண்டகாலமாய்ச் சோதிக்கப்பட்டது. இவரைக்குறித்து நல்லறிக்கை கொடுக்கப்பட்டது; ஆகையாலே "விசுவாசத்தினாலுண்டாகும் நீதிக்கு இவர் சுதந்தரவாளியானார்." தம்மை முற்றும் முழுமையாகவும், உண்மையாகவும் நம்பினவர்களாகிய நோவாவையும், மற்றவர்கள் அனைவரையும் தேவன் நண்பர்கள் என்று அழைப்பதில் மகிழ்ச்சியாய் இருந்தார். இவர்களை அவர் பொதுவான உலகத்தினின்று வேறுபட்டவர்களாக, தனித்துவமானவர்களாக அடையாளம் காண்கின்றார். இவர்களது விசுவாசமே இவர்களைத் தனித்துவமாக்கி காண்பிக்கும் இயல்பாகக் காணப்படுகின்றது. எனினும் விசுவாசம் வெளிப்படுத்தப்படுவதும், அது கீழ்ப்படிதலின் கிரியைகளினால் பரீட்சிக்கப்படுவதும் அவசியமாய்க் காணப்படுகின்றது. எந்த மனுஷன் தேவனிடத்தில் அதிகமான மற்றும் உறுதியான விசுவாசம்கொண்டிருந்து, அவனது அந்த விசுவாசம் பரீட்சையிலும், சோதனையிலும் நிலைநிற்கின்றதாய்க் காணப்படுகின்றதோ, அவன் பாக்கியவானாய் இருப்பான்; ஏனெனில் பிற்பாடு அம்மனுஷனுக்கு, அவனுக்கே உரிய ஆசீர்வாதம் ஒன்று அருளப்படும். இதற்கும் அதிகமாக நமக்கோ அவர்: "நம்முடைய திராணிக்கு மேலாக நாம் சோதிக்கப்படுவதில்லை" என்ற நிச்சயத்தினைக் கொடுத்திருக்கின்றார்; நம் உருவம் இன்னதென்றும், நாம் மண்ணானவர்கள் என்பதை நினைவுகூருகின்றார் என்றும் அவர் நமக்குத் தெரிவித்துள்ளார்.

தேவனுடைய நகரத்திற்காகக் காத்திருந்தார்

முற்பிதாக்களின் பட்டியலில் அடுத்ததாக வரும் ஆபிரகாம், "உண்மையுள்ளவர்களின் தந்தையென" அழைக்கப்படுகின்றார். இப்படி அழைக்கப்படுவதற்குரிய காரணம், நோவா, ஏனோக்கு மற்றும் ஆபேல் உண்மையுள்ளவர்களாய்க் காணப்படவில்லை என்பதினால் இல்லாமல், மாறாக ஆபிரகாமில் தேவன் ஒரு விசுவாசக் குடும்பத்தாரை துவக்கினார் என்பதினாலேயே ஆகும்; மேலும் இந்தக் குடும்பத்தாருக்கு அநேகம் மாபெரும் ஆசீர்வாதங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அந்தக் குடும்பமானது இஸ்ரயேல் ஜனங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர் மற்றும் பிற்பாடு ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களென அழைக்கப்பட்டனர். ஆபிரகாம் உண்மையுள்ளவர்களின் தகப்பனாய்க் காணப்பட்டார்; ஏனெனில் இவருக்கு முன்பு காணப்பட்ட விசுவாச வீரர்கள் தேவனிடத்தில் விசுவாசம் வைத்திருந்தபோதிலும், அது புரியாதவைகளின்

R4387 : page 135

மீது வைக்கப்பட்ட விசுவாசமாய்க் காணப்பட்டது; ஆனால் ஆபிரகாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வீக வெளிப்படுத்துதலோ சுவிசேஷமாக - திட்டவட்டமான நற்செய்தியாகக் காணப்பட்டது - அதாவது இவரிலும், இவரது வித்தின்/சந்ததியின் மூலமும் பூமியின் குடிகள் அனைவரும் ஆசீர்வாதம் ஒன்றினைப்

பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதேயாகும். ஆகையாலே தேவன் முன்னமே ஆபிரகாமுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவித்தார் என்று அப்போஸ்தலன் கூறியுள்ளார்; ஆகையாலே, மேசியா மூலமான மீட்பு அவசியமானது என்ற அந்தச் சுவிசேஷத்தை நம்பும் யாவரும் "ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள்" என அழைக்கப்படுகின்றனர்; மேலும் இவர்களின் தந்தையாக ஆபிரகாம் பேசப்படுகின்றார்; இவர் வழியாக இந்தச் சுவிசேஷத்தின் நம்பிக்கை கடந்துவந்ததாய் இருக்கின்றது.

ஆனால் இன்னொரு விதத்திலும் ஆபிரகாம் உண்மையுள்ளவர்களுக்குத் தந்தையாக இருக்கின்றார்; அதாவது ஆபிரகாம் பரம பிதாவுக்கும், ஈசாக்கு நமது கர்த்தர் இயேசுவுக்கும், ஈசாக்கின் மணவாட்டியாகிய ரெபேக்காள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சுவிசேஷ யுக சபைக்கும் அடையாளமாய்க் காணப்படும் விதத்திலாகும்.

ஆபிரகாம் தேவனிடத்தில் விசுவாசம் கொண்டிருந்ததன் காரணமாகவும், தெய்வீக நோக்கங்கள் வெளிப்படுவதற்குரிய ஏற்ற காலங்களில் இவர் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தபடியாலும், இவருக்குத் தேவனுடைய அழைப்பு கடந்து வந்தது. இவர் தனது சொந்த நாட்டைவிட்டு, பாலஸ்தீனியாவில் அங்கும் இங்குமாக மேய்ப்பன்போன்று அலைந்து திரிவதற்கும், எந்த நிரந்தரமான வாழ்விடம் இல்லாமலும், தேசத்தைக் கைப்பற்றுவதற்குரிய எந்த முயற்சியினை எடுக்காமலும், கோட்டைப் போன்றவற்றைக் கட்டுவதன் மூலம் தன்னை தேசத்தில் நிலைவரப்படுத்த எந்த முயற்சியினை எடுக்காமலும், கூடாரங்களிலேயே தங்குவதற்கான தெய்வீகக் கட்டளையின் மூலம், இவரது விசுவாசம் பரீட்சிக்கப்பட்டது. பிற்காலங்களில் தேவன் இவரது சந்ததியை இந்தத் தேசத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அவர்களுக்குச் சொந்தமாகக் கொடுக்கப்போவதே வாக்குத்தத்தமாயிருந்தது.

இன்னுமாக ஒருவேளை தொடர்ந்து கீழ்ப்படிந்தால், கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதமும் தொடரும் என்றும், ஆபிரகாமின் சந்ததி மகத்துவமும், செல்வாக்கும் உள்ளதாக மாறும் என்றும், இதன் வாயிலாக சகல ஜாதியாரும் ஆசீர்வாதம் ஒன்றினைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும், இதனால் அதன் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்ச் சகல ஜாதியாரும் வந்துவிடுவார்கள் என்றும் வாக்குத்தத்தம் தொடர்ந்து அறிவித்தது. அப்போது நிலவின சூழ்நிலைமையின்கீழ் இவை அனைத்தையும் நம்புவதற்கு, மிகுந்த விசுவாசம் அவசியமாய்க் காணப்பட்டது. வருஷங்கள் செல்லச்செல்ல, ஆபிரகாமின் மனைவி வயதாகிப்போய்,

R4387 : page 136

தாய்மை அடைவதற்குரிய காலம் கடந்துபோவது வரையிலும், பரீட்சை தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. ஆனாலும் ஆபிரகாமின் விசுவாசம் "அசைவுறாமல்" காணப்பட்டதென நாம் வாசிக்கின்றோம்.

இன்னும் சில காலங்கள் கழிந்து, வாக்குத்தத்தத்தின் குமாரனாகிய ஈசாக்கு பிறந்து, புருஷனாக வளர்ந்த பிற்பாடும், ஆபிரகாம் தனது குமாரனைப் பலிசெலுத்தும்படிக்குக் கர்த்தர் கூறி, இந்த வியத்தகு மனுஷனுடைய விசுவாசத்தினைப் பரீட்சித்தார். இப்படித் தேவன் கூறினபோது, அவர் இதை வெறுமனேதான் கூறினார் என்று நாம் எண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது; இன்னுமாக இத்தகைய காரியத்தில், தெய்வீகச் சித்தத்தை முழுமையாய் நிறைவேற்றுவதற்குக் குறைவான எதையும் ஆபிரகாம் செய்வது சரியான காரியமாக இருக்கும் என்றும் நாம் எண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது. தகப்பனுக்கே உரிய அன்பு, பல வருஷங்களின் நம்பிக்கை, தெய்வீக வார்த்தைகள் மற்றும் வாக்குத்தத்தம் அனைத்தும் சிதறப்போகின்றது. எனினும் இவரது விசுவாசம் தளரவில்லை; ஏனெனில் தனது குமாரனைத் தேவன் மரணத்தினின்று எழுப்ப வல்லவர் என்றும், தேவன் தம்முடைய வார்த்தைகளினால் மட்டும் அல்லாமல், தம்முடைய வாக்குறுதியினாலும் உறுதிப்படுத்தின தம்முடைய வாக்குத்தத்தங்கள் அனைத்தையும் நிச்சயமாய் நிறைவேற்றுவார் என்றும் இவர் எண்ணினார்.

"எத்தகைய வியத்தகு விசுவாசம்!" என்று நாம் ஆச்சரியமடையும் அதேவேளையில், ஆபிரகாமினுடைய இந்தக் குறிப்பிட்ட பண்பே, இவர் சர்வவல்லமையுள்ளவரின் நண்பனாக்கப்படுவதற்கு விசேஷமாய்க் காரணமாயிற்று என்பதையும் நினைவில்கொள்வோமாக. நமக்குக் கர்த்தரிடம் இத்தகைய

நட்புறவும், ஆசீர்வாதமும், ஐக்கியமும் வேண்டுமெனில், மேற்கூறிய வழியிலேயே அது நாடப்பட முடியும் - அதாவது விசுவாசத்தின், நம்பிக்கையின், கீழ்ப்படிதலின் வழியாக நாடப்பட முடியும் என்பதை நினைவில்கொள்வோமாக. "விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது கூடாத காரியம்." நாம் அதிகமாய் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் இருப்போமானால், நாம் கர்த்தருடைய பார்வையில் அதிகமாகப் பிரியமாய்க் காணப்படுவோம்; மேலும் இதன் காரணமாய் - நாம் மற்ற விஷயங்களில் எவ்வளவு குறைவுடையவர்களாய் இருப்பினும் - மற்றவர்களை ஆசீர்வதிப்பதற்கான கால்வாய்களென நாம் அதிகமாய்ப் பயன்படுத்தப்படுவோம்.

ஆபிரகாம் எல்லா விஷயத்திலும் குறைவற்றவர் இல்லை என்று இங்கு நாம் கவனிப்பது நலமாயிருக்கும். இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் அவர் புறஜாதி இராஜாக்களினால் கடிந்துகொள்ளப்பட்டிருக் கின்றார்; மேலும் சில விஷயங்களில் பாராட்டப்படுவதற்கு ஏதுவில்லாத மேன்மையற்ற பண்புகளை வெளிப்படுத்தியவராகவும் காணப்பட்டார். எனினும் இந்தக் குறைவுகளின் நிமித்தம் தேவன் ஆபிரகாமைப் புறக்கணித்துவிடவில்லை. உண்மையில் அந்தக் குறைவுகளானது, திவ்விய வாக்குத்தத்தங்களைப் பற்றிக்கொள்வதற்குரிய மற்றும் வாக்குத்தத்தங்கள் பலனைக் கொணரத்தக்கதாக தன்னால் முடிந்த யாவற்றையும் செய்ததற்குரிய ஆபிரகாமின் பிரயாசங்களின் விளைவாகக் கொஞ்சம் காணப்பட்டது. தனது குமாரனாகவும், உலகத்திற்குத் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தின் கால்வாயாகவும் காணப்படப் போவது, சாராளின் குமாரன் என்பதுதான் அந்தத் தெய்வீக வாக்குத்தத்தம் என்று ஆபிரகாம் அறிந்திருந்தார்; ஆகையால் சாராளுடைய ஜீவனை அல்லது தனது ஜீவனை ஆபத்திற்குள்ளாக்கக் கூடாது என்று எண்ணினார். தெய்வீகச் சித்தத்தைக் குறுக்கிடும் எதுவும் நடக்கக்கூடாது எனும் இந்த விருப்பமே, ஆதியாகமம் 20-ஆம் அதிகாரத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள இவரது பெலவீனத்திற்குக் காரணமாக இருந்தது.

அஸ்திபாரங்களுள்ள நகரம்

"ஏனெனில், தேவன் தாமே கட்டி உண்டாக்கின அஸ்திபாரங்களுள்ள நகரத்துக்கு அவன் காத்திருந்தான்" (எபிரெயர் 11:10) என்று அப்போஸ்தலன் குறிப்பிடுகையில், ஆபிரகாம் பாலஸ்தீனியா முழுவதும் சுற்றி பிரயாணிக்கையில், என்றோ ஒருநாள் தேவனால் கட்டப்பட்ட புதிய நகரம் ஒன்றினை அவர் பார்க்கப்போவதாக எதிர்ப்பார்த்திருந்தார் என்ற அர்த்தத்தில் அப்போஸ்தலன் பேசினதாக நாம் எண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது. இன்னும் வேறு சிலர் எண்ணுவதுபோன்று - சொல்லர்த்தமான விலையேறப்பெற்ற கற்களினால் கட்டப்பட்டதும், சொல்லர்த்தமான முத்துக்கள் பதிக்கப்பெற்ற வாயிற்கதவுகளை உடையதுமான நகரம் ஒன்று - அதாவது புதிய எருசலேமானது பரலோகத்திலிருந்து கீழே இறங்கிவருமென ஆபிரகாம் எதிர்நோக்கியிருந்ததாக நாம் எண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது. இல்லை, ஆபிரகாமுக்கு அந்த நகரம் பற்றி எதுவும் தெரியாது, ஏனெனில் அது குறித்து அதுவரையிலும் எதுவும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை.

முந்தைய காலங்களில் நகரம் என்பது, ஓர் அரணை, ஓர் அரசாங்கத்தை, ஓர் ஆளும் அதிகாரத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றதாய்க் காணப்பட்டது. பாவம் மற்றும் வன்செயல்களால் பூமி முழுக்க நிரம்பியிருந்தது என்றும், தேவனுக்கு இசைவற்றுக் காணப்பட்டது என்றும் ஆபிரகாம் உணர்ந்திருந்தார். தனது மூதாதையரும், தேவ மனுஷனுமான ஏனோக்கு, யேகோவா தேவனுடைய பிரதிநிதியாகிய மேசியா வந்து, ஓர் அரசாங்கத்தினை, ஓர் இராஜ்யத்தினை, ஒரு நீதியான நகரத்தை ஸ்தாபிப்பார் என்று தீர்க்கத்தரிசனமாய் ஏற்கெனவே அறிவித்துள்ளதை ஆபிரகாம் அறிந்திருந்தார். அந்த நீதியான அரசாங்கத்திற்காக ஆபிரகாம் எதிர்நோக்கியிருந்தார்; மேலும் அந்த நகரத்தினுடைய நீதியின் அஸ்திபாரங்களானது ஆழமாய்ப் போடப்பட்டிருக்கும் என்றும், அது ஒரு நித்திய இராஜ்யமாகக் காணப்படும் என்றும் ஆபிரகாம் உணர்ந்திருந்தார். நல்நோக்கங்களுடன் அவ்வப்போது பூமிக்குரிய சிங்காசனத்திற்கு ஏதோ ஓர் இராஜா வருகின்றான் என்றும், அந்நோக்கங்களை அவனால் கொஞ்சமே

நடைமுறைப்படுத்த முடிகின்றது என்றும், அவனது சிங்காசனமும், இராஜ்யமும் கவிழ்கையில், அது அடுத்தவனுக்குக் கடந்துபோய்விடுகின்றது என்றும் ஆபிரகாம் அறிந்திருந்தார்.

ஆகையால் ஆபிரகாம் அவரது நாட்களில் காணப்பட்ட எந்த இராஜாவின் மீதும் உடன்பாடு கொண்டிருக்கவில்லை; அதுபோல ஒரு பூமிக்குரிய இராஜ்யத்தை எதிர்நோக்கவுமில்லை; மாறாக இவைகளுக்கு அப்பால் தேவனுடைய பிரியமான குமாரனின் இராஜ்யத்திற்காகவே - ஆயிர வருஷ இராஜ்யத்திற்காகவே எதிர்நோக்கியிருந்தார். அவரது விசுவாச கண்களானது மேசியாவையும், ஆயிர வருஷ நாளின் போது இஸ்ரயேல் உயர்த்தப்படுவதையும், பூமியின் குடிகள் அனைவரும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதையும் கண்டு தரிசித்தது. இதை "உங்கள் பிதாவாகிய ஆபிரகாம் என்னுடைய நாளைக் (கிறிஸ்துவின் ஆளுகையினுடைய ஆயிர வருஷ நாளைக்) காண ஆசையாயிருந்தான்; கண்டு களிகூர்ந்தான்" என்று இயேசு கூறுகையில் உறுதிப்படுத்தினார். தாம் ஆபிரகாமோடு இருந்ததாகக் கூறுகின்றார் என்ற அர்த்தத்தில் நமது கர்த்தர் பேசினதாக யூதர்கள் தவறாய்ப் புரிந்துகொண்டனர். வேறு சிலர் கர்த்தருடைய பலியின் வேலையினை விசுவாசத்தினால் ஆபிரகாம் பார்த்ததாகக் கர்த்தர் கூறினார் என்று தவறாகப் புரிந்துகொண்டனர். நமது கர்த்தர் ஆபிரகாமுக்கு காட்சியளித்தார் என்பது உண்மைதான். ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்தில் நிழலான ஈசாக்கினுடைய பலியில், கிறிஸ்துவின் பலியினை ஆபிரகாம் முன்கண்டதும் உண்மைதான்; எனினும் "கிறிஸ்துவின் நாள்" என்பது உலகம் ஆசீர்வதிக்கப்படப்போகும் ஆயிர வருஷத்தின் நாள் என்பதும் உண்மைதான்; மேலும் இதையே ஆபிரகாம் கண்டார்; மேலும் இதுவே அவரது விசுவாசத்தின் கண்களைக் களிகூரப்பண்ணிற்று.

நாமும் அதையே காண்கின்றோம்; அதே விசுவாசத்தைக்கொண்டிருக்கின்றோம்; நம்பிக்கை மற்றும் எதிர்ப்பார்ப்பின் அதே சந்தோஷம் மற்றும் மகிழ்ச்சியைக் கொண்டிருக்கின்றோம். அந்த நகரம் அல்லது இராஜ்யம் யார் என்று ஆபிரகாமைக்காட்டிலும் நாம் இன்னும் அதிகம் தெளிவாய் அறிந்திருக்கின்றோம்; அதாவது அந்த நகரத்தில் நமது கர்த்தர் மகா இராஜாவாக, தம்முடைய (அங்கத்தினர்களாகிய, தமது மணவாட்டிகளாகிய) சரீரமாகிய சபைக்குத் தலையாக இருப்பார் என்பதையும், இன்னுமாக இந்த மணவாட்டி, அதாவது ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவி, "ஆட்டுக்குட்டியானவரின் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களை" அஸ்திபாரக்கற்கள் என மகிமையில் பெற்றிருக்கும் புதிய எருசலேமினால் அடையாளமாய்ச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதையும் அறிந்திருக்கின்றோம் (வெளிப்படுத்தல் 21:2, 11-14). முற்பிதாக்கள் பூமிக்குரிய பிரதிநிதிகளாக அல்லது வாய்க்கால்களாகக் காணப்படுவார்கள் என்றும், இவர்கள் வாயிலாகவே இந்தப் பரம நகரம் அதன் ஆசீர்வாதங்களை இஸ்ரயேலுக்கும், பூமியின் குடிகள் அனைவருக்கும் அனுப்பிடும் என்றும், (வசனத்தின் வாயிலான பரிசுத்த ஆவியினுடைய வழிநடத்துதலினால்) நாம் ஆபிரகாமைக்காட்டிலும் மிகத் தெளிவாய்க் காண்கின்றோம். "நீங்கள் ஆபிரகாமையும் ஈசாக்கையும் யாக்கோபையும் சகல தீர்க்கத்தரிசிகளையும் தேவனுடைய இராஜ்யத்திலிருக்கிறவர்களாகக் காண்பீர்கள்" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது (லூக்கா 13:28). நமது கர்த்தரை இப்பொழுது விசுவாசத்தின் கண்களினால் பார்க்கும் நம்மைத் தவிர, மற்றபடி கிறிஸ்துவும், அவரது தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மணவாட்டியும் மனுஷர்களால் பார்க்கப்படுவதில்லை.

அவள் வாக்குத்தத்தம்பண்ணினவர் உண்மையுள்ளவர் என்று எண்ணினாள்

விசுவாச வீரர்களுடைய இந்தப் பட்டியலில் ஆபிரகாமினுடைய மனைவி விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதுக்குறித்து நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இது தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்கள் தொடர்புடைய விஷயத்தில் ஆண்களுக்கு அல்லது பெண்களுக்குப் பாதகமாய்ச் செயல்படும் விதத்தில் பாலின வேறுபாடு இருப்பதில்லை எனும் அப்போஸ்தலனுடைய கருத்தை முழுமையாய்க் கிரகித்துக்கொள்வதற்கு உதவுகின்றது. சாராளுடைய விசுவாசம் தடுமாறவேயில்லை என்று சொல்ல முடியாது; அவளின் விசுவாசம் சில காலம் தடுமாறினாலும், அது நிச்சயமாகவே, சுதாரித்துக்கொண்டது. தாய்மை அடைவதற்குரிய வயதை அவள் கடந்திருந்த போதிலும், அவள் தேவனை நம்பினாள்.

“விசுவாசத்தினாலே சாராளும் வாக்குத்தத்தம்பண்ணினவர் உண்மையுள்ளவரென்றெண்ணினாள்.” இப்படியாகச் சாராள் அப்போஸ்தலனால் பின்வரும் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மேன்மையானவர்களின் பட்டியலில் ஒருவராகக் கருதப்படுகின்றாள்: “இவர்களெல்லாரும், வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்டவைகளை அடையாமல், தூரத்திலே அவைகளைக் (விசுவாசக் கண்களினால்) கண்டு, நம்பி அணைத்துக்கொண்டு, பூமியின்மேல் தங்களை அந்நியரும் பரதேசிகளும் என்று அறிக்கையிட்டு, விசுவாசத்தோடே மரித்தார்கள்.” (எபிரெயர் 11:13)

ஆ, ஆம்! இங்கு ஒரு முக்கியமான அம்சம் உள்ளது. தெய்வீக நோக்கங்கள் தொடர்புடைய மகிமையான காரியங்களை நாம் பார்ப்பது மாத்திரம் போதுமானதல்ல; அவைகளை நாம் நம்புவது மாத்திரம் போதுமானதல்ல; அவைகளில் களிகூருவது மாத்திரம் போதுமானதல்ல. தற்காலத்தில் அந்நியர்களாகவும், பரதேசிகளாகவும் பரீட்சையில் நிற்பதற்கும்கூட நாம் விருப்பமாய்க் காணப்பட வேண்டும். இந்தப் பரீட்சையில் நிற்கமுடியாதவர்கள், அந்த மகிமையான காரியங்களில் பங்கடைவதற்குப் பாத்திரவான்களாகக் கருதப்படுவதில்லை. அந்த முற்பிதாக்கள் பூமிக்குரிய எந்த வாய்ப்புகளிலும் திருப்தியடையாமல், பரலோகத்தின் பரம தேசத்தை நாடினார்கள்; அதாவது நாம் பரத்திற்குரியவைகளை, ஆவிக்குரிய காரியங்களை நாடினது போன்று நாடவில்லை; அதாவது பூமிக்குரியதிலிருந்து ஆவிக்குரிய சுபாவ-மாற்றத்தின் நிறைவை அடையவேண்டும் என்று எதிர்நோக்கின விதத்தில் நாடவில்லை. மாறாக நமது கர்த்தருடைய ஜெபத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட விதத்தில் பரத்திற்குரியவைகளை நாடினார்கள். இவர்கள் தேவனுடைய இராஜ்யம் வரவும், அது பூமியில் - பரலோகத்தினுடைய ஒரு நீதியின் ஆளுகையென, பரலோக நகரமென அல்லது அரசாங்கமென ஸ்தாபிக்கப்படுவதையும் விரும்பினார்கள். “ஆகையால் தேவன் அவர்களுடைய தேவனென்னப்பட வெட்கப்படுகிறதில்லை; அவர்களுக்கு ஒரு நகரத்தை ஆயத்தம்பண்ணினாரே” - அவர்கள் எதிர்ப்பார்த்திருந்தபடியே, ஒரு பரலோக இராஜ்யத்தை அல்லது ஆளுகையைத் தேவன் திட்டமிட்டிருந்தார். அந்த இராஜ்யமானது இறுதியில் “சகல ஜாதிகளாலும் விரும்பப்பட்டதாக” இருக்குமென வேதவாக்கியங்கள் நமக்கு உறுதியளிக்கின்றது. (ஆகாய் 2:7)

ஈசாக்கு, யாக்கோபு, யோசேப்பு, மோசே

கீர்த்தியுள்ள விசுவாசம் எனும் மண்டபத்தின் அறையில் நாம் நடந்து ஈசாக்கு, யாக்கோபு, யோசேப்பு, மோசே போன்றவர்கள் மீது அப்போஸ்தலன் நமது கவனத்தை ஈர்க்கும் காட்சிகளைக் கவனிக்கின்றோம். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வித்தியாசங்களை உடையவர்களாகவும், சிறப்பியல்புகளை உடையவர்களாகவும், குறிப்பிடத்தக்க பண்புகளை உடையவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்; ஆனாலும் இவர்கள் அனைவருக்குள்ளும் காணப்படும் விசுவாசம் எனும் அஸ்திபாரமே, இவர்களைத் தேவனுடைய ஜனங்களாக்கியது; இவர்களது விசுவாசத்தின் காரணமாக இவர்களை அங்கீகரித்திட அவர் பிரியமுள்ளவராயிருந்தார்; மேலும் இவர்களுக்கு எதிர்காலத்திற்குரிய வாக்குத்தத்தங்களை ஏற்கெனவே வாக்களித்திருந்தார்; விசுவாசம் எனும் கிருபையை வளர்த்திடும் விஷயத்தில், தேவனுடைய ஜனங்களை

R4388 : page 137

ஏதேனும் ஒரு காரியம் ஊக்குவிக்குமானால், அது நிச்சயமாகவே முற்காலங்களிலுள்ள விசுவாச வீரர்களின் இந்தக் காட்சியரங்கத்திற்குள் நடந்து பார்க்கும் காரியமாகவே இருக்கும்.

ஆபிரகாமின் வாக்குத்தத்தத்தின் மீது ஈசாக்கு தனது விசுவாசத்தினைக் கொண்டிருந்தார்; மேலும், முழு நம்பிக்கையுடன் ஆபிரகாமின் ஆசீர்வாதத்தினைத் தனது குமாரனாகிய யாக்கோபிற்குப் பகிர்ந்தார்; அதேபோல் ஏசாவிற்கு இவர் ஓர் ஆசீர்வாதத்தினை வழங்குகையிலும், பூமியின் குடிகள் அனைவரையும் ஆசீர்வதிக்கப்போகும் ஆதி வாக்குத்தத்தமானது, ஏசாவின் குடும்பத்தையும்கூட உள்ளடக்கியே ஆசீர்வதித்திடும் என்பதை உணர்ந்தவராகவே, அந்த வாக்குத்தத்தத்தில் உள்ள தன்னுடைய விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்தினார். தனது தாத்தாவாகிய ஆபிரகாமிற்குப் பண்ணப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தின் மீதான விசுவாசத்தினால் ஏவப்பட்டு வாழ்ந்த யாக்கோபும், தனது ஜீவியத்தின்

காரியங்கள் அனைத்தையும் ஒழுங்குப்படுத்தியதில் அந்த விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்தினார். அதிலும் விசேஷமாக அவர் யோசேப்பின் குமாரர்களுக்கு விசேஷித்த ஆசீர்வாதங்களை அருளின பிற்பாடு, அவர் தேவனைத் தொழுதுகொண்டு, தன் மரணப்படுக்கையில் காணப்பட்டபோதும், அந்த விசுவாசம் வெளிப்பட்டது. தன் குடும்பத்திற்கு வரப்போகிற ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தும் தெய்வீக மேற்பார்வையின்கீழ்க் காணப்படுகின்றது என்பதையும், அனைத்துமே ஆபிரகாமிற்குப் பண்ணப்பட்ட ஆதி வாக்குத்தத்தத்திற்குள் உள்ளடங்குகின்றது என்பதையும் அவர் அடையாளம் கண்டுகொண்டார். தான் எகிப்தில் அடக்கம்பண்ணப்படாமல், விசுவாசத்தின் மூலமாக மாத்திரம் இஸ்ரயேலுக்குச் சொந்தமாயிருந்த வாக்குத்தத்தத்தின் தேசமாகிய கானான் தேசத்திலேயே அடக்கம்பண்ணப்பட வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டதின் மூலமும், அவர் தனது விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்தினார்.

தேவனிடத்திலுள்ள தனது விசுவாசத்தினை யோசேப்பு பல்வேறு விதங்களில் வெளிப்படுத்தினார். சிறு பிராயத்தின்போது மாத்திரமல்லாமல், எகிப்தில் காணப்பட்டபோதும், இஸ்ரயேலே ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஜனங்களாக இருக்கப்போகின்றார்கள் என்றும், மேசியாவுடன் இணைந்து இவர்கள் வாயிலாகக் கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதமானது உலகத்தின் ஜாதிகள் அனைவருக்கும் கடந்துசெல்லும் என்றும் உள்ள தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின் மீதுள்ள விசுவாசத்தினை இவர் தெளிவாய் நிரூபித்தார். இஸ்ரயேலர் எகிப்து தேசத்தை விட்டு, கானானுக்குப் புறப்படுகையில், அவர்கள் தன் எலும்புகளை எடுத்துச்செல்வதற்கு மறந்துவிடக்கூடாது என்று விசுவாசத்தினால் யோசேப்பு கட்டளையிட்டார். இது தன் சரீரத்தில் காணப்பட்ட எலும்புகள், தனது உயிர்த்தெழுதலின்போது தேவனுக்கு அவசியமாயிருக்கும் என்று அவர் எண்ணம்கொண்டிருந்ததாகக் குறிப்பதாகாது, மாறாக அவரது இந்த வார்த்தைகளானது, மரித்தோரிலிருந்துள்ள உயிர்த்தெழுதலின் மீதான அவரது விசுவாசத்திற்கும், மேசியா மூலமாய் இஸ்ரயேலுக்கு வரவிருக்கும் ஆசீர்வாதங்களில் தானும் பங்கெடுப்பார் என்பதிலுள்ள அவரது விசுவாசத்திற்கும் சான்று பகர்ந்ததாய் இருந்தது.

கிறிஸ்துவினிமித்தம் வரும் நிந்தை அதிக பாக்கியமானது

மோசே தேவனிடத்திலுள்ள தனது விசுவாசத்தினைப் பல்வேறு விதங்களில் சான்று பகர்ந்தார்; எனினும் இவைகள் எல்லாவற்றையும்விட, தான் தத்தெடுக்கப்பட்டதன் நிமித்தம் சுதந்தரித்துக்கொண்ட எகிப்தினுடைய சிங்காசனத்தின் சிலாக்கியங்களைத் துறந்ததே, மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கக் காரியமாய்க் காணப்பட்டது. மற்றவர்களுடன் சுகபோகமாய் வாழ்வதைவிட, ஆபிரகாமின் வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றிருந்த ஜனங்களுடன் பாடு அனுபவிப்பதையே தெரிந்துகொண்டார். இஸ்ரயேலின் ஜனங்கள், மேசியாவின் ஜனங்களாக, கிறிஸ்துவின் ஜனங்களாகக் காணப்பட்டனர்; ஆகையால் இவர்களோடு தன்னை இணைத்துக்கொண்டதன் மூலம், அபிஷேகிக்கப்பட்டவருடைய நிந்தையின் மீதான தனது மதிப்பினை மோசே வெளிப்படுத்தினவரானார். உண்மையில் தெய்வீகக் கிருபையிலும், ஊழியத்திலும் மோசே முன்னேறின ஒவ்வொரு படிக்கும், விசுவாசமே காரணமாயிருந்தது.

"அவர் அதரிசனமானவரைத் தரிசிக்கிறதுபோல உறுதியாயிருந்தார்." இது காரியங்களை எவ்வளவு தத்ரூபமாக விவரித்துள்ளது; அன்றும் சரி, இன்றும் சரி விசுவாசக்கண்களை உடையவர்கள் மாத்திரமே - மற்றவர்களுக்குப் புலப்படாத அதரிசனமானவைகளைப் பார்க்க முடிபவர்கள் மாத்திரமே - அதிலும் விசேஷமாக அதரிசனமான மகிமையின் இராஜாவையும், இதுவரையும் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் காணப்படும் அவரது இராஜ்யத்தையும் பார்க்க முடிபவர்கள் மாத்திரமே, சோதனைகளிலும், பரீட்சைகளிலும் நிலைநிற்க முடியும் எனும் காரியம் எவ்வளவு உண்மையாய் இருக்கின்றது! விசுவாசத்தினாலேயே இவர் இஸ்ரயேலரோடுகூடப் பஸ்காவினையும், இரத்தம் தெளிக்கப்படுதலையும் ஏற்படுத்தினார்; இவர் அப்போது பஸ்காவினுடைய உண்மையான அர்த்தத்தினையும், இரத்தம் மற்றும் அது தெளிக்கப்படுவதற்குரிய நிஜத்தினையும் எவ்வளவேனும் புரிந்திருக்க வாய்ப்பிருக்கின்றது என்று நாம் அனுமானித்துக்கொள்வதற்கு ஏதுவான எந்தக் காரணகாரியங்களும் நமக்கு இல்லை. செங்கடல் வழியாக இஸ்ரயேலர்களின் கடந்துபோகுதலிலும்கூட, இவரது விசுவாசம் மறுபடியுமாக வெளிப்பட்டது. இவ்வனைத்துக் காரியங்களிலும் இவரது கீழ்ப்படிதல், இவரது விசுவாசத்திற்கு இசைவாய்க் காணப்பட்டது.

இவ்வளவு பெரிதான விசுவாசத்தினைப் பார்த்து நாம் வியப்படைகையில், இதனால் நாம் ஊக்கமடைகின்றோம்; ஏனெனில் பூரணமான கிரியை என்பது நம்மைப் பொறுத்தமட்டில் சாத்தியமில்லை என்றாலும், பூரணமான விசுவாசம் என்பது நம்மைப் பொறுத்தமட்டில் சாத்தியமுள்ள ஒன்று என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்கின்றோம். ஆகையால் விசுவாசத்தினால் தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களை நாம் இறுகப் பற்றிக்கொண்டு, மறுரூபமடைந்து, இப்பொழுது நாம் வாக்குத்தத்தங்களாய் மாத்திரம் பெற்றிருப்பவைகளை நிஜமாக அனுபவிக்கப்போவது வரையிலும், நாம் தரிசித்து நடவாமல், விசுவாசித்து நடக்கத் தொடர்வோமாக.

விசுவாசத்தினாலே ராகாப் என்னும் வேசி...

உலகத்தால் புரிந்துகொள்ள முடியாத விதத்திலும், பரிசுத்தவான்களை வியப்பிற்குள்ளாக்கும் விதத்திலும் வேதவாக்கியங்களானது அநேக விதங்களில், தேவன் பட்சபாதமுள்ளவரல்ல என்பதையும், அவர் விசேஷமாய் வல்லவர்களை அல்லது ஞானவான்களை அல்லது நல்லவர்களைத் தெரிவுசெய்யாமல், மாறாக அவர் தாழ்வான பிறப்பையும், இயல்பான குறைகளையும், அபூரணங்களையும் பொருட்படுத்தாமல், உண்மையுள்ளவர்களையும், நேர்மையுள்ளவர்களையும், விசுவாசமுள்ளவர்களையும் தெரிந்து கொள்கின்றார் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. "உங்கள் வழிகள் என் வழிகள் அல்லவென்று" கர்த்தர் உண்மையாகவே சொல்லியுள்ளார். உண்மையற்ற, சுயநீதியினை உடைய பரிசேயர்களுடன் ஒப்பிடுகையில், ஆயக்காரர்களும், பாவிகளும் இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிப்பார்கள் என்று நமது மீட்பர் சொல்லியிருப்பது உண்மையே. தேவனுடைய ஏற்பாட்டில் ராகாப் மற்றும் அவளது விசுவாசத்தினைக் குறித்தும், அவளது விசுவாசம் எப்படிக் கர்த்தரினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது மற்றும் அதற்கு எப்படிப் பலன் அளித்தார் என்பதுகுறித்தும் அப்போஸ்தலன் குறிப்பிடுவதுக்குறித்து நாம் எவ்வளவாய் மகிழ்கின்றோம்! இங்கு நாம் ஊக்கம் அடைவதற்காக மட்டுமல்லாமல், மற்றவர்கள் விஷயத்தில் நாம் வழிகாட்டப்படத் தக்கதாகவும், நாம் ஒவ்வொருவரும் நன்கு புரிந்துகொள்வதற்கும், உள்வாங்கி ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் ஏதுவான பாடம் ஒன்று காணப்படுகின்றது. அப்போஸ்தலன் பேசியுள்ள வார்த்தைகளுக்கு முழு இசைவாகவே, வல்லவர்களையும், பிரபுக்களையும், உண்மையற்ற வர்களையும், கீழ்ப்படிதல் இல்லாதவர்களையும் இறுதியில் வெட்கப்படுத்திப் போடத்தக்கதாக, தேவன் தற்காலத்தில் "உலகத்தில் அற்பமாய் எண்ணப்பட்டவர்களில்" சிலரைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கின்றார்.

இந்த வியத்தகு காரியங்களைக்குறித்து நம்மிடம் அப்போஸ்தலன் பேசின பிற்பாடு, பெயர்ப்பட்டியலை ஆரம்பிக்க மாத்திரமே செய்திருக்கின்றார் என்பதை அவர் உணர்ந்துகொண்டதாகத் தெரிகின்றது. தேவனுடைய அங்கீகரிப்பைப் பெற்றுக்கொண்ட மற்ற உண்மையுள்ள பாத்திரங்களாகிய கிதியோன், பாராக், சிம்சோன், யெப்தா, தாவீது, சாமுயேல் மற்றும் தீர்க்கத்தரிசிகள் போன்றவர்களின் பெயர்களைப் பட்டியலிட்டால் தனக்கு நேரம் போதாது என்று தெரிவிக்கின்றார்; இவர்கள் அனைவரும் விசுவாசத்தின் வாயிலாக வெற்றிகளைக் கண்டடைந்தனர், நீதியை நடப்பித்தார்கள், வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றார்கள்; இவர்கள் ஒவ்வொருவரின் விஷயத்திலும் விசுவாசமானது பரீட்சிக்கப்பட்டது; சிலசமயம் கொடுமையான ஏளனங்கள், கசையடிகள் மூலமும், சிலசமயம் கட்டுகளினாலும், சிறையில் அடைக்கப்படுதலின் மூலமும் பரீட்சிக்கப்பட்டது. சிலர் கல்லெறியப்பட்டனர், வாளால் சிலர் அறுப்புண்டார்கள், சிலர் வீடு இன்றி அலைந்து திரிந்து, குறைவையும், உபத்திரவத்தையும், துன்பத்தையும் அனுபவித்தார்கள். உலகம் அவர்களுக்குப் பாத்திரமாயிருக்கவில்லை.

நம்மையல்லாமல் பூரணராகாதபடிக்கு...

இந்த மகிமையான வீரர்களை நமக்குச் சுட்டிக்காட்டின பிற்பாடு, இவர்கள் இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தினுடைய கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாகிய நம்மிடமிருந்து வேறுபட்ட ஒரு வகுப்பாராய் இருக்கின்றனர் என்று அப்போஸ்தலன் தெரிவிக்கின்றார். இவர்கள் தங்களுக்கு வாக்களிக்கப் பட்டுள்ளவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளாமலேயே விசுவாசத்தில் மரித்தார்கள்; ஏனெனில் தேவன் நமக்கு இன்னும்

மேன்மையான சிலவற்றை ஏற்பாடுபண்ணியுள்ளார்; மேலும் நாம் நமக்கான ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளாதது வரையிலும், அவர்கள் தங்களுக்கான ஆசீர்வாதத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற விதத்தில் தேவன் ஏற்பாடுபண்ணியுள்ளார்.

அவர்களுக்கு அருளப்படப்போகும் ஆசீர்வாதத்திலிருந்து வேறுபட்ட மற்றும் வேறான நமக்குரிய அந்த வியத்தகு ஆசீர்வாதம் என்ன? அவர்களுக்குப்போலவே நம்முடைய ஆசீர்வாதமும் விசுவாசத்திற்கான ஆசீர்வாதமாகவும், பலனாகவும் இருக்கின்றதே ஒழிய, கிரியைகளுக்கான பலனாக இருப்பதில்லை என்பது நம்முடைய பதிலாக இருக்கின்றது. நமக்கான ஆசீர்வாதம் அவர்களுடையதைவிட உயர்ந்ததாக இருக்கின்றது; ஏனெனில் மேசியாவாகிய இயேசுவந்து, தம்முடைய ஜீவனைக்கொடுத்து, உயர்வாய் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றார்; ஏனெனில் நாம் இப்பொழுது அவருடைய சரீரத்தில் - கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் - மகா பிரதான ஆசாரியனின் சரீரத்தில் - இராஜாதி இராஜாவின், கர்த்தாதி கர்த்தாவின் சரீரத்தில் - தேவன் மற்றும் மனுக்குலத்திற்கு இடையே உள்ள மத்தியஸ்தரின் சரீரத்தில் - அங்கத்தினர்களாகும்படிக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். மாபெரும் மேசியாவுடன் வேறொரு தளத்தில் உடன்வேலையாட்களாக இருக்கப்போவதற்கான நமக்குரிய அழைப்பு பற்றின இக்காரியம், முன்பு வெளியாக்கப்படாத "மறைக்கப்பட்ட இரகசியமாக" காணப்படுகின்றது. உண்மையிலேயே "விசேஷித்த நன்மையானதொன்றை நமக்கு" நியமித்திருந்தார் - அதாவது பூமிக்குரிய சுதந்தரத்தைக்காட்டிலும் எப்படிப் பரலோகச் சுதந்தரம் மிக விசேஷித்ததாகக் காணப்படுகின்றதோ அப்படியே ஆகும். நாம் மேலே பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் மற்றும் போற்றிப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கும் மகிமையான வாழ்க்கையினை வாழ்ந்துள்ள இந்த முற்பிதாக்கள் என்பவர்கள், ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட வகுப்பார் மரணத்திலிருந்து முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பிறப்பது வரையிலும் காத்திருக்க வேண்டும்; பின்னர் முற்பிதாக்கள் பரலோக இராஜ்யத்தின், பரலோக நகரத்தின் பூமிக்குரிய பிரதிநிதிகளாகுவதற்கும், தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தினை இஸ்ரயேலுக்கும், பூமியின் குடிகள் அனைத்திற்கும் அருளும் வேலையில் பங்கடைவதற்கும் வேண்டி, பூமிக்குரிய தளத்தில் தங்களுக்கான உயிர்த்தெழுதலின் ஆசீர்வாதத்தினைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

அவர்கள் அனைவரும் விழுகையின் காரணமாக அபூரணர்களாகவும், இதனால் "மற்றவர்களைப் போல கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாகவும்" காணப்பட்டார்கள்; மேலும் நாமும் இப்படியாகவே காணப்பட்டோம். அவர்களும் சரி, நாமும் சரி இருதயத்தில் கர்த்தருடனும், அவருடைய நீதியுடனும் விருப்பத்தோடு, வாஞ்சையோடு, இணக்கமாய்க் காணப்படுகின்றோம்; ஆனால் பெரும்பான்மையான மனுக்குலம் இப்படியாக இருப்பதில்லை; ஆகையாலே விரும்பி கீழ்ப்படியும் யாவருக்கும் சமாதானத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் அறிவிக்கும் தேவனுடைய சத்தத்தை - முற்பிதாக்களும், நாமும் கேட்க முடிபவர்களானோம். முற்பிதாக்கள் அப்போது முன்வைக்கப்பட்ட சிலாக்கியங்களுக்கும், ஆசீர்வாதங்களுக்கும் செவிகொடுத்தார்கள். இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்திலுள்ள நாமும், இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தினுடைய பரம அழைப்பு முன்வைத்த இன்னும் மேன்மையான ஆசீர்வாதங்களுக்கும், சிலாக்கியங்களுக்கும் செவிகொடுத்து, இணங்கிவந்தோம்.

விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல்

முற்பிதாக்கள் எந்த ஓர் உடன்படிக்கையினாலோ அல்லது எந்த ஒரு மத்தியஸ்தரினாலோ

R4388 : page 138

நீதிமானாக்கப்படவில்லை. நாமும் இப்படியாக நீதிமானாக்கப்படவில்லை. அவர்களும், நாமும், இருவருமே விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். அவர்களும், நாமும் மத்தியஸ்தர் இல்லாத, மேலும் மத்தியஸ்தரின் அவசியம் இல்லாத ஆபிரகாமினுடைய உடன்படிக்கையின்கீழ் வருகின்றோம்; ஏனெனில் இந்த உடன்படிக்கையானது, தகப்பனாகிய ஆபிரகாமிற்கு இருந்த விசுவாசம் மற்றும் இருதய வாஞ்சைபோன்ற விசுவாசம் மற்றும் வாஞ்சையைப் பெற்றிருப்பவர்களுடன் மட்டுமே பண்ணப்பட்டது. இந்த விசுவாச வீரர்களில் சிலர் யூத யுகத்தில் வாழ்ந்தவர்களாயிருந்த போதிலும், யூதர்களுக்கான நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினால் நீதிமான்களாக்கப்படாமல், மாறாக அவர்களது விசுவாசத்தினால்

நீதிமான்களாக்கப்பட்டார்கள், ஏனெனில் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது அதன் மத்தியஸ்தருடைய இயலாமையின் காரணமாய் எதையும் பூரணப்படுத்தக்கூடாதிருந்தது; அதுமாத்திரமல்லாமல் அவர்களில் யாரும் இஸ்ரயேலுக்கான புதிய (நியாயப்பிரமாண) உடன்படிக்கையினாலும் நீதிமானாக்கப்படவில்லை, காரணம் அந்தப் புதிய உடன்படிக்கையானது அப்போது நிறுவப்படவில்லை.

இஸ்ரயேலின் புதிய உடன்படிக்கைக்கான மத்தியஸ்தரின் அங்கத்தினர்களுடைய தெரிந்தெடுத்தலானது இப்பொழுது நடைபெற்றுக்கொண்டுவருகின்றது. அபிஷேகிக்கப்பட்டவர் (கிறிஸ்துவாகிய தலை மற்றும் அங்கத்தினர்கள்) புதிய உடன்படிக்கையினுடைய மத்தியஸ்தராய் இருக்கின்றார். (பழைய) நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது தேவனுக்கும், இஸ்ரயேலாகிய ஒரு தேசத்திற்கும் இடையில் பண்ணப்பட்டதாகும்; இந்த உடன்படிக்கையின்படி, இத்தேசத்தாரே முதலாவது ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, பரிசுத்தம்பண்ணப்பட்டு, நித்திய ஜீவன் அருளப்பட வேண்டும் என்றும், பிற்பாடு இஸ்ரயேலிய நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், தேவனுடன் இசைவிற்குள்ளாக வரும் மற்ற அனைத்துத் தேசத்தாருக்கும், ஆசீர்வாதத்தின் கால்வாயாக இஸ்ரயேல் மாறும் என்றும் திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால் இந்த நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது தவறிப்போனது, காரணம் அதன் மத்தியஸ்தராகிய மோசேயினால் நிழலான விதத்தில் தற்காலிகமாகவே தவிர, மற்றபடி அவரால் ஜீவனை யாருக்கேனும் அருளமுடியவில்லை. புது உடன்படிக்கையானது தேவனுக்கும், இஸ்ரயேலுக்கும் மற்றும் உலகத்திற்கும் இடையில் உள்ளதாகும். அதாவது தேவனுக்கும், மனுஷருக்கும் இடையிலாகும். மத்தியஸ்தர் ஆவிக்குரியவராவார்; ஆனால் அவர் தேவனுக்கும், ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட ஒரு வகுப்பாருக்கும் இடையில் மத்தியஸ்த ஊழியம் செய்யப்போகிறதில்லை. அவர் மனுஷருக்காக, தேவனிடத்தில் மத்தியஸ்த ஊழியம் செய்வார். ஆகையால் சபைக்கு மத்தியஸ்தர் யாரும் இல்லை, இதற்கான தேவையும் இல்லை; ஏனெனில் அவர்கள் மனித சுபாவம் உடையவர்கள் இல்லை, மாறாக பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டுள்ள புதுச்சிருஷ்டியின் அங்கத்தினர்கள் மட்டுமே சபையில் அடங்குவார்கள். இவர்கள் மத்தியஸ்தரின் அவசியமில்லாத மத்தியஸ்தரின் அங்கத்தினர்கள் ஆவார்கள். இவர்களது மாம்சத்தினுடைய அபூரணங்களின் காரணமாக, இன்னுமாக இவர்கள் தாங்கள் விரும்புபவைகளைச் செய்ய முடியாமல் இருப்பதன் காரணமாக, இவர்களுக்குப் பரிந்துபேசுபவர் ஒருவர் அவசியமாய் இருக்கின்றார். இவர்கள் "நீதிபரராயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்துவை" பரிந்துபேசுபவராகப் பெற்றிருக்கின்றனர்.

R4389 : page 138

மாபெரும் மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்துவினுடைய சரீர அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு, உண்மையுள்ளவர்களெனக் கண்டுகொள்ளப்பட்டவுடன், முற்பிதாக்களின் ஆசீர்வாதத்திற்கான காலம் வரும்; இவர்களுக்கே, மாம்சத்தின் பிரகாரமாக ஆபிரகாமினுடைய சந்ததிக்கான சிலாக்கியங்களும், ஆசீர்வாதங்களும் கடந்துவரும். இவர்கள் வாயிலாகவே ஆயிர வருஷ யுகத்தின் போது புதிய உடன்படிக்கையினுடைய தேவ ஆசீர்வாதமானது ஒவ்வொரு சிருஷ்டியினிடத்திற்கும் கடந்துவரும்; இன்னுமாக ஒப்புரவாகுவதற்கும், நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுவதற்குமான முழுமையான வாய்ப்புகள் யாவையும் அருளிடும்.

ஆயிர வருஷ யுகம் முழுவதிலும் பரலோக மத்தியஸ்தரின் பூமிக்குரிய பிரதிநிதிகளாகக் காணப்படப்போகும் இந்த முற்பிதாக்கள், சில பேரின்பங்களை ஒருவிதத்தில் இழந்தவர்களாகவே காணப்படுவார்கள்; அதாவது பரீட்சிக்கப்பட்டு, தகுதியானவர்கள் என்று கண்டுகொள்ளப்பட்ட வர்களுக்கே உரிய பேரின்பங்களை ஒருவிதத்தில் இழந்தவர்களாகவே காணப்படுவார்கள். ஏனெனில் ஆயிரம் வருஷங்கள் இவர்கள் அதிபதிகளென, கற்பிப்பவர்களென, சீர்தூக்கிவிடும் ஆசாரியர்களென, அபூரண மனுஷர்களுடன் தொடர்பில் காணப்பட்டு, அவர்களைத் தேவனுடன் இசைவிற்குள் திருப்புவதற்கும், அவர்கள் இழந்துபோன அனைத்தையும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் உதவிசெய்து, அபூரண சந்ததியினருக்கு ஊழியம் புரிபவர்களாய் இருப்பார்கள்.

ஆயிர வருஷ யுகத்தின்போது மனுக்குலத்தைச் சீர்த்தூக்கிவிடும் வேலையினை முற்பிதாக்கள் நிறைவேற்றி முடிக்கையில், அவர்களுக்கு என்ன வெகுமதி அளிக்கப்படும் என்ற கேள்வி காணப்படலாம். மனுக்குலத்திற்காய் இத்தகைய வேலை புரிய கிடைக்கும் சிலாக்கியமே போதுமான வெகுமதியாய்க் காணப்படும் என்று நாங்கள் பதிலளிக்கின்றோம்; ஆனாலும் இந்த முற்பிதாக்கள் ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவின்போது, இன்னுமொரு ஆசீர்வாதத்தினைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள், அதாவது மனித சுபாவத்தினின்று, ஆவிக்குரிய சுபாவத்திற்கு மாற்றப்படுவார்கள் என்று வேதவாக்கியங்களில் சில காரியங்கள் சுட்டிக்காட்டுவதுபோன்று தோன்றுகின்றது.

இது வேதாகமத்தில் தெளிவாகத் தெரிவிக்கப்படவில்லை, மாறாக இது அனுமானமேயாகும். சுவிசேஷ யுகத்திற்கு முன்புள்ள காலங்களில் வாழ்ந்துள்ள இந்த விசுவாச வீரர்கள், நிழலில் "சிவப்புக்கிடாரியினால்" அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர் என்றும், இது பாளயத்துக்குப் புறம்பே சுட்டெரிக்கப்பட்டு, இதன் சாம்பல் தீட்டுப்பட்டவர்களைச் சுத்திகரிக்க தெளிக்கப்படுகின்றது என்றும் நாம் ஏற்கெனவே பார்த்திருக்கின்றோம். இந்த வகுப்பார் லேவி கோத்திரத்தின் அங்கத்தினர்களென அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர் என்றும் நாம் பார்த்திருக்கின்றோம். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில், லேவி கோத்திரத்தினால் நிழல்படுத்தப்படும் விசுவாச வீட்டார் முற்காலங்களிலும், இப்பொழுதும் காணப்படுகின்றனர். இந்த "விசுவாச வீட்டாரிடத்திலிருந்தே" இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தின்போது, நிஜமான ஆசாரியர்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர், தெரிந்துகொள்ளப்படுகின்றனர் மற்றும் உண்மையுள்ளவர்களெனக் கண்டுகொள்ளப்படுகின்றனர். "இராஜரிக ஆசாரியக்கூட்டத்தாரில்" அங்கம் வகிக்கும் யாவரும், இன்னுமாகத் "திரள் கூட்டத்தாரில்" அங்கம் வகிக்கும் யாவரும், லேவியர்களினால் நிழற்படுத்தப்படும் இந்த "விசுவாச வீட்டாரில்தான்" உண்மையில் அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளனர் என்றும் நாம் பார்த்திருக்கின்றோம்.

"சிறு மந்தையினர்" மற்றும் "திரள் கூட்டத்தினர்" இருவருமே பலிசெலுத்தும் ஆசாரியர்களாகும் கண்ணோக்கத்தில் அர்ப்பணம்பண்ணுகின்றவர்களாய் இருக்கின்றனர்; எனினும் சுயத்தைப் பலிசெலுத்தும் நிபந்தனைகளுக்கேற்ப ஜீவிக்கும் சொற்பமானவர்களே பிரதான ஆசாரியனுடைய சரீரத்தில் அங்கத்துவம் - கிறிஸ்துவில் அங்கத்துவம் - புதிய (நியாயப்பிரமாண) உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தரில் அங்கத்துவம் எனும் பரிசினை வெல்வார்கள் என்றும் நாம் பார்த்திருக்கின்றோம். மீதமானவர்களில் சிலர் முற்றிலுமாக விலகிப்போய் இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள்; இன்னுமாக மீதமானவர்களில் மற்றவர்களோ அழிவிற்குள்ளாக விலகி செல்லாமலும் அல்லது மனப்பூர்வமாய்ப் பலிசெலுத்த முன்னேறாமலும் காணப்படுவதால், இவர்கள் கர்த்தருடைய நியாயத்தீர்ப்புகளினால் ஆயத்தமாக்கப்பட்டு, நிரூபிக்கப்பட்டு, பரீட்சிக்கப்பட்டு, ஆவிக்குரிய தளத்தில் கிரீடங்களை உடைய "முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களாய்" இல்லாமல், மாறாக குருத்தோலைகளை உடைய ஜெயங்கொண்டவர்களென ஜீவனைப் பெறுவதற்குப் பாத்திரவான்களாகக் கண்டுகொள்ளப்படுவார்கள். அர்ப்பணம்பண்ணுவதற்கு முன்னேற தவறும் நீதிமானாக்கப்பட்டவர்கள், பின்னுக்குப்போய், உலகத்தில் அங்கமாகிவிடுவார்கள்; ஆனால் தானாய் மனமுவந்து பலிசெலுத்துவதில் முன்னேற தவறிப்போகும் அர்ப்பணம்பண்ணினவர்களோ, புதுச்சிருஷ்டிகளெனத் தங்களது நீதிமானாக்கப்படுதலைத் தக்கவைத்துக்கொள்வார்கள், ஏனெனில் இவர்கள் தங்களது பரீட்சையின்போது, இறுதியில் உண்மையுள்ளவர்களென நிரூபிக்கப்படுவார்கள்.

ஆகையால் இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தினுடைய "திரள் கூட்டத்தாரும்," முற்காலங்களிலுள்ள விசுவாச வீரர்களும், நிஜமான லேவியர்களாகிய "விசுவாச வீட்டாரின்" அங்கத்தினர்களாகவே இன்னமும் காணப்படுகின்றனர்; ஆனால் இதே நிஜமான லேவி வீட்டாரில் காணப்பட்ட கிரீடமுடையவர்களாகிய "சிறு மந்தையினரோ," மகிமையில் "இராஜரிக ஆசாரியக்கூட்டத்தார்" எனும் நிலைமைக்குக் கடந்துபோய்விடுகின்றனர். ஆயிர வருஷ யுகத்தின்போது அந்த நிஜமான லேவியர்களில் சிலர் (திரள்

கூட்டத்தார்) ஆவிக்குரிய தளத்தில் ஊழியம் புரிவார்கள்; ஆனால் மற்றவர்களாகிய முற்பிதாக்களோ - முற்காலத்து விசுவாச வீரர்களோ பூமிக்குரிய தளத்தில் காணப்பட்டு, ஊழியம் புரிவார்கள். பூமிக்குரிய தளத்தில் இவர்களது ஊழியம் நிறைவடையும்போது, இவ்வகுப்பார் பிற்பாடு பரலோக தளத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்று அனுமானிப்பதைவிடச் சிறந்த வேறு ஏதேனும் அனுமானம் இருக்கக்கூடுமோ? இக்கருத்தானது, நிழலான லேவியர்களுக்குத் தேசத்தில் - பூமியில் சுதந்தரவீதம் எதுவும் அருளப்படவில்லை என்ற உண்மையினால் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. இப்படியாக இவர்கள் பூமிக்குரிய சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளப்போவதில்லை, மாறாக ஆவிக்குரிய சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று தேவன் முன்னதாகவே சுட்டிக்காண்பித்துள்ளார்.

ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவின்போது, சாத்தான் கட்டவிழ்க்கப்படுவான் என்றும், சீர்ப்பொருந்தப்பட்டுள்ள உலகத்தின் மீது சோதனையைக் கொண்டுவர அனுமதிக்கப்படுவான் என்றும், அவனது தவறான போதனையின்கீழ் மனுக்குலத்திலுள்ள சிலர் தெய்வீக அதிகாரத்தை எதிர்ப்பவர்களாகி, "பரிசுத்தவான்களுடைய பாளயத்தையும், பிரியமான நகரத்தையும் வளைந்துக் கொள்வார்கள்" என்றும் வெளிப்படுத்தல் 20:7-9 வரையிலான வசனங்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. பரிசுத்தவான்களுடைய பாளயம் எனும் வார்த்தைகளானது, ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவின்போது மனுக்குலம் யாவரும் மனித சுபாவத்தின் பூரணத்தை எட்டியிருக்கையில் (பூரணமடையவில்லையெனில் அவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள்), பரிசுத்தவான்களுடைய இந்தப் பாளயத்துக்கும், பொதுவான மனுக்குலத்திற்கும் இடையில் தொடர்ந்து வேறுபாடு காணப்படுமெனச் சுட்டிக்காட்டுவதாகத் தோன்றுகின்றது. அனைவரும் பூரணப்பட்டிருக்க, இன்னும் ஏன் வேறுபாடு? காரணம் மனுக்குலம் பூரணத்தினை எட்டியிருப்பினும், முற்பிதாக்கள் மீதமுள்ள பூரணமான சந்ததியினிடமிருந்து ஏதோ ஒருவிதத்தில் வேறுபட்டவர்களாக, தனிப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுவார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துவதே தெய்வீக நோக்கமாகக் காணப்படுகின்றது என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம். அப்போதுதான் முற்பிதாக்கள் பூமிக்குரிய சரீரத்தினின்று, ஆவிக்குரிய சரீரத்திற்கு மாற்றப்படுவார்களென நாங்கள் புரிந்திருக்கின்றோம்.

மேகம்போன்ற திரளான சாட்சிகள்

நம்முடைய இப்பாடத்தின் கருப்பொருளானது, எபிரெயர் 12-ஆம் அதிகாரத்தினுடைய முதலாம் வசனத்தில் சுருக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது; அவ்வசனத்தில் அப்போஸ்தலன்: "ஆகையால், மேகம்போன்ற இத்தனை திரளான (இரத்த) சாட்சிகள் நம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்க, பாரமான யாவற்றையும், நம்மைச் சுற்றி நெருக்கிநிற்கிற பாவத்தையும் தள்ளிவிட்டு, விசுவாசத்தைத் துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாயிருக்கிற இயேசுவை நோக்கி, நமக்கு நியமித்திருக்கிற ஓட்டத்தில் பொறுமையோடே ஓடக்கடவோம்" என்று கூறியுள்ளார்.

எத்துணை பிரம்மாண்டமான புத்திமதி! இதற்குச் செவிகொடுப்போமாக! விசுவாசத்திற்கு, அதற்கே உரிய முக்கியத்துவத்தினைக் கொடுப்போமாக! தேவனுடைய வார்த்தைகளைக்கொண்டும், நமக்கு அன்றாடம் வரும் நமக்கான அனுபவங்களிலுள்ள தெய்வீக வழிநடத்துதல்கள் யாவையும் கொண்டும், நமது விசுவாசத்தினைப் போஷித்திடுவோமாக! இப்படியாக நமது மாபெரும் பிரதான ஆசாரியனின், நமது இரட்சிப்பினுடைய அதிபதியின், நமது தலைவரின், நமது முன்னோடியின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றிடுவோமாக; இவரது பலி நமது விசுவாசத்திற்கான அஸ்திபாரமாக இருக்கின்றது; "ஒரு நிமிஷத்திலே, ஒரு இமைப்பொழுதிலே" அவர் நம்மை முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் தம்மிடமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளும்போது, மகிமையில் இவரது வல்லமை நமது விசுவாசத்தினை நிறைவடையச் செய்யும்.